C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.4r-550/2024

Instanţa de fond: Judecătoria Bălți
sediul Fălești
Judecător: L.Trocin

D E C I Z I E
ÎN NUMELE LEGII

20 septembrie anul 2024 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Rotaru Ala
Judecătorii: Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

A judecat în ordine de recurs recursul declarat de către avocatul Ciumaș Oleg în interesele lui Oprea Emil împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18.06.2024 în cauza contravenţională în baza art.318/1 Cod Contravențional al RM în privința lui

Oprea Emil, IDNP *****, născut la *****, domiciliat *****

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18.06.2024 Oprea Emil a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art.318/1 Cod contravenţional al RM şi în baza acestui articol i s-a stabilit pedeapsă sub formă de arest contravenţional pe un termen de 15 (cincisprezece) zile. Termenul executării sancţiunii arestului contravenţional s-a calculat începând cu punerea în executare a hotărârii irevocabile.

Instanța de fond a constatat, că Oprea Emil, la data de 02.01.2024, în jurul orei 05.00, a venit la domiciliul cet.Robu Elena din *****, prin ce a ignorat cerinţele ordinului de restricţie nr.2024370001 emis la data de 01.01.2024.

Hotărârea în cauză a fost contestată cu recurs de către avocatul Ciumaș Oleg în interesele lui Oprea Emil, care în motivare invocă dezacordul cu hotărârea instanței de fond, din următoarele onsiderente:

-Cu hotărârea Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti) din 18 iunie 2024, recurentul nu este de acord, pe motiv că judecata a avut loc fără participarea agentului constatator şi a contravenientului,

participarea acestuia fiind obligatorie potrivit legii, iar pedeapsa aplicată a fost greşit individualizată.
-Astfel, potrivit art.455 alin.(2) Codul contravenţional al RM, prezenţa agentului constatator la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Din conţinutul proceselor-verbale ale şedinţelor de judecată din 25 martie 2024 şi 08 mai 2024, la care recurentul nu a participat, fiind antrenat în proces abia la 12 iunie 2024, nu rezultă ca instanţa să fi constatat motivele neprezentării în şedinţă de judecată a agentului constatator. Or, norma legală citată supra prevede ca excepţie posibilitatea examinării cauzei contravenţionale în lipsa agentului constatator doar în cazul în care acesta absentează fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, fapt care constituie temei de aplicare a amenzii judiciare. În lipsa constatării certe că agentul constatator nu s-a prezentat în şedinţă de judecată din motive neîntemeiate, recurentul consideră că instanţa neîntemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.
-Mai mult, recurentul consideră că prezenţa agentului constatator la examinarea cauzei se impunea şi datorită faptului că acesta, contrar obligaţiei stipulate în art.443 alin.(9) Codul contravenţional al Republicii Moldova, nu a indicat în partea rezolutivă recomandarea sa privind sancţionarea (în acest caz categoria de pedeapsă şi termenul) sau privind încetarea procesului. Astfel, în lipsa poziţiei agentului constatator, instanţa în mod unilateral a susţinut acuzarea şi a stabilit pedeapsa în privinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
-Prin încheierea protocolară din 13 iunie 2024, instanţa a dispus examinarea cauzei contravenţionale şi în lipsa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional Oprea Emil, pe motiv că acesta fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanţă din motive neîntemeiate. Recurentul consideră că examinarea cauzei în lipsa contravenientului a fost dispusă contrar prevederilor legale.
-În prezenta cauză contravenţională de către instanţă, pe numele lui Oprea Emil, a fost emisă o singură citaţie care, potrivit informaţiei de plicul poştal nu a fost înmânată destinatarului pe motivul nereclamării. Este evident că dosar lipseşte orice dovadă că Oprea Emil ar fi fost citat.
-În cazul examinat, recurentul consideră că Oprea Emil nu a fost citat în mod legal. Astfel, citaţia expediată persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional pentru şedinţa de judecată stabilită pentru 25 martie 2024 nu a fost recepţionată nici de acesta, nici de o altă persoană, fiind restituită instanţei cu menţiunea ”Nereclamat”. Faptul că Oprea Emil nu a fost citat legal pentru această şedinţă de judecată a fost constatat nemijlocit şi de instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 25 martie 2024 potrivit căreia instanţa a stabilit ”ţinând cont de faptul că nu este citarea la dosar a contravenientului si în circumstanţa dată prezenţa părţilor este obligatorie”.
-Ne cătând la faptul că instanţa a constatat direct că Oprea Emil nu a fost citat, prin aceeaşi încheiere protocolară din 25 martie 2024 a dispus aducerea silită a acestuia pentru şedinţa din 08 mai 2024. Recurentul consideră că încheierea instanţei este contrară normelor legale în vigoare. Astfel, potrivit art.437 alin.(1) Codul contravenţional al Republicii Moldova, aducerea silită poate fi dispusă doar în cazul întrunirii cumulative a următoarelor condiţii:
-persoana a fost legal citată,
-persoana nu s-a prezentat fără motive întemeiate şi nu a informat instanţa care a citat-o despre imposibilitatea prezentării sale.
-În cazul persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional Oprea Emil, lipseşte condiţia de bază, or, acesta în genere nu a fost citat în modul prevăzut de lege. Respectiv, în lipsa citării, persoana a fost în imposibilitate să cunoască despre obligaţia de a se prezinta la instanţă sau de a informa instanţa despre imposibilitatea prezentării în şedinţă.

-Reieşind din faptul că încheierea Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti) din 25 martie 2024 privind dispunerea aducerii silite, este contrară art.437 Codul contravenţional al Republicii Moldova, iar legislaţia în vigoare nu prevede posibilitatea atacării separate a acestui act judecătoresc, recurentul o contestă odată cu hotărârea şi invocă necesitatea casării acesteia.
-Prevederile legale n-au fost respectate de către instanţa de fond, care a dispus soluţionarea cauzei în lipsa contravenientului, fără a întreprinde măsuri de citare legală.
-Or, în lipsa informaţiei despre motivele neprezentării lui Oprea Emil la şedinţa din 13 iunie 2024, când a avut loc examinarea cauzei, nu a fost demonstrată nici eschivarea cu rea-voinţă a acestuia.
-Ce ţine de acţiunea de aducere silită a lui Oprea Emil, recurentul deja a invocat că aceasta a fost dispusă cu încălcarea flagrantă a legislaţiei în vigoare. Totodată, potrivit raportului agentului de poliţie care a avut spre examinare încheierea instanţei, executarea aducerii silite nu a fost executată pe motiv că persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional nu se afla la domiciliu, iar locul aflării acestuia nu a fost stabilit. Astfel, din conţinutul acestui raport, rezultă cert că Oprea Emil nu a fost informat despre examinarea cauzei contravenţionale şi obligaţia acestuia de a se prezenta la instanţa de judecată.
-Prin urmare, examinând cazul în lipsa lui Oprea Emil, instanţa i-a îngrădit accesul la un proces echitabil, ceea ce include şi participarea nemijlocită la examinarea cauzei şi apărare efectivă, garantat de art.6 a Convenţiei, potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea pricinii în mod echitabil ceea ce implică, inclusiv o procedură contradictorie şi egalitatea armelor în proces. Respectarea principiului egalităţii armelor presupunând, ca fiecare participant a procesului să obţină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza într-o situaţie egală, în raport cu adversarul său, astfel încât între părţi să se menţină un echilibru corect, ceea ce impune participarea nemijlocită a părţilor la proces.
-În acest sens este de menţionat jurisprudenţa CEDO în cauza Dombo Beheer B.V. vs. Olanda, în care s-a reiterat, că exigenţa egalităţii armelor, în sensul unui echilibru just între părţi, are valoarea unui principiu, atât în civil, cât şi în penal, egalitatea armelor implicând obligaţia de a oferi fiecărei părţi o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza - inclusiv probele - în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie de dezavantaj net în comparaţie cu adversarul său, iar obligaţia de a veghea în fiecare caz la respectarea condiţiilor unui proces echitabil revine autorităţilor naţionale, rămânând a fi dificil de a vedea în această cauză cum contravenientul Oprea Emil ar fi putut să-şi exercite dreptul prezentării probelor fără a fi prezent la şedinţa de judecată, în situaţia în care instanţa nu a întreprins toate măsurile posibile privind asigurarea prezenţei lui în cadrul şedinţei de judecată.
-La fel, recurentul invocă că pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea persoanei, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
-De asemenea este necesar de menţionat şi faptul, că Oprea Emil, prin hotărârea Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti) din 18 iunie 2024, a fost sancţionat cu arest contravenţional în mărime maximă de 15 zile. Recurentul consideră că prin hotărârea dată, instanţa a aplicat o pedeapsă care nu a fost individualizată corect în raport cu circumstanţele cauzei.
-Astfel, potrivit art.38 alin.(1) şi alin.(2) Codul contravenţional al Republicii Moldova, arestul contravenţional reprezintă o sancţiune excepţională şi se aplică, de regulă, pentru săvârşirea unei fapte care ameninţă sau pune în pericol real sănătatea ori integritatea corporală a persoanei.
-Recurentul consideră că pe caz nu au fost administrate probe care să determine necesitatea aplicării sancţiunii arestului contravenţional. Or, pe caz nu au fost stabilite careva circumstanţe

care ar da temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre din cele alternative prevăzute de sancţiunea articolului.
-În această ordine de idei, recurentul invocă şi practica CEDO, în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor non-privative de liberate. Astfel în cauza Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că ”nu este de competenţa Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politică si închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice si practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context, recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori (a se vedea în special Recomandarea nr.R(99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri)”.
-Solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare.

Potrivit prevederilor art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Alin.(2), Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal consideră că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea deciziei instanţei de fond ca legală și întemeiată, reeşind din următoarele considerente.

Soluţia instanţei de recurs se bazează pe prevederile art.473 al.1 p.1 lit.c Cod Contravenţional al RM, potrivit căruia se indică, că după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Instanţa de recurs conchide, că judecând cauza contravenţională prezentă instanţa de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală, just ajungând la concluzia privind constatarea existenței faptului contravenției și vinovăției lui Oprea Emil în comiterea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod Contravențional al RM, cu aplicarea sancțiunii sub formă de arest contravențional pe un termen de 15/cincisprezece/ zile.

În aspectul dat, examinând materialele cauzei contravenţionale, instanţa de fond a ajuns la concluzia că vina lui Oprea Emil de săvârşirea contravenţiei prevăzută la art.318/1 Cod contravenţional este dovedită şi urmează a-i aplica o pedeapsă sub formă de arest contravenţional din următoarele considerente.

Analizând în ansamblu probele prezentate, instanţa de judecată a considerat că, vinovăţia lui Oprea Emil de săvârşirea faptei comise este confirmată pe lângă declaraţiile victimei şi prin următoarele probe, care au fost reținute drept pertinente și concludente, și anume:
-Informaţia telefonică parvenită la sediul Inspectoratului de Poliţie Făleşti la 02.01.2024 prin care Robu Elena a sesizat despre faptul că, pe *****, concubinul său sare la bătaie (f.d.5);
-Copia informaţiei parvenită la sediul Inspectoratului de Poliţie Făleşti la 01.01.2024 prin care Robu Elena a sesizat despre faptul că are un conflict cu concubinul său Oprea Emil (f.d.8);

-Copia plângerii depuse de Robu Elena la data de 01.01.2024 prin care solicită luarea măsurile în privinţa concubinului său Oprea Emil (f.d.9);
-Copia ordinului de restricţie de urgenţă nr.2024370001 din 01.01.2024 emis pe numele contravenientului pe un termen de 8 zile (f.d.13);
-Copia procesului-verbal privind înmânarea ordinului de restricţie lui Oprea Emil din 01.01.2024 (f.d.14).

Fiind audiat de către agentul constatator la data de 02.01.2024, Oprea Emil a recunoscut vina în săvârşirea contravenţiei incriminate (f.d.7).

Astfel, în cadrul examinării acestei cauze s-a confirmat cu certitudine învinuirea formulată de către agentul constatator, fiind apreciată de instanţa de judecată ca fiind veridică, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, inter alia careva probe în răsturnarea prezumţiei de legalitate şi veridicitate contravenientul nu a prezentat, fapt pentru care instanţa de judecată, fiind un arbitru independent, examinează cauza doar în limitele învinuirii şi a probelor prezentate ce dovedesc fără echivoc vina lui Oprea Emil de săvârşirea contravenţiei prevăzută la art.318/1 Cod contravenţional.

Din analiza procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de fond a stabilit cu certitudine că, a fost întocmit în prezenţa contravenientului fiindu-i aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile lui prevăzute de art.34, 378, 384, 448 din Codul contravenţional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de fond a constatat că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, neexistând cazuri de nulitate prevăzute de art.445 Cod contravenţional.

La calificarea acţiunilor contravenientului Oprea Emil, instanţa de fond a luat în consideraţie prevederile Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie.

Potrivit prevederilor art.152 alin.(6) din Legea citată, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă/ordonanţei de protecţie atrage răspundere conform legii.

Din ansamblul probelor cercetate în cadrul şedinţei de judecată, instanţa de fond a considerat că, vinovăţia contravenientului Oprea Emil de comiterea contravenţiei imputate a fost dovedită integral, iar acţiunile lui se încadrează în norma art.318/1 Cod Contravenţional, neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, care se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată a luat în consideraţie că contravenientul Oprea Emil nu este căsătorit, nu are la întreţinerea sa persoane, nu este angajat în câmpul muncii, face abuz de alcool, nu este la prima sa abatere, anterior fiind sancţionat contravenţional de multiple ori, inclusiv şi penal pentru violenţă în familie potrivit art.201/1 alin.(2) Cod penal, însă nu şi-a făcut concluziile de rigoare şi continuă comportamentul delincvent, de caracterul contravenţiei comise, de circumstanţele în care a avut loc contravenţia.

În opinia instanţei, violenţa domestică pe zi ce trece ia amploare, iar pentru a combate acest fenomen trebuie să se ia măsurile proporţionale faptelor. Anume aplicarea pedepsei cu arestul potrivit articolului 318/1 Cod contravenţional, ar fi una din măsurile care ar aduce un mesaj clar în societate că, violenţa în familie, neexecutarea ordinului de restricţie de urgenţă care are menirea de a ţine departe pe agresor de victimă pentru a-i asigura acesteia siguranţă şi o viaţă

fără violenţă, este dur pedepsită, iar faptul că contravenientul nu este la prima abatere va acorda posibilitate instanţei să aplice pedeapsa la limita de sus.

Prin urmare s-a constatat că, cea mai adecvată sancţiune prin raportare la scopul urmărit de art.2 Cod contravenţional este sancţiunea sub formă de arest contravenţional. Or, în asemenea circumstanţe autorităţile statale la cazul dedus judecăţii prin prisma Jurisprudenţei Curţii Europene (Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr.3564/11) pct.76), au obligaţia de a întreprinde măsuri eficiente de a combate faptele de violenţă domestică.

Potrivit prevederilor art.38 alin.(1) Cod contravenţional, arestul contravenţional este o sancţiune contravenţională excepţională care constă în privarea de libertate pe un termen stabilit prin hotărîre judecătorească şi care se execută în condiţiile prevăzute de Codul de executare.

(2) Arestul contravenţional se aplică, de regulă, pentru săvîrşirea unei fapte care ameninţă sau pune în pericol real sănătatea ori integritatea corporală a persoanei.

(3) Arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale.

(4) Durata arestului contravenţional este de la 3 la 15 zile. În cazul concursului de contravenţii sau al cumulului de hotărîri de sancţionare, pentru care, conform legii, se prevede în calitate de sancţiune arestul contravenţional, instanţa de judecată poate aplica această sancţiune pe un termen de pînă la 30 de zile.

Potrivit art.41 al.1) Cod contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

(2) Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Prin urmare, instanța de fond a constatat că cea mai rezonabilă sancţiune prin raportare la scopul urmărit de art.2 Cod contravenţional este cea a aplicării în privinţa contravenientului a sancţiunii contravenţionale sub formă de arest contravenţional, pedeapsă ce se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficienţă principiilor enunţate în art.2 Cod contravenţional.

În urma evaluării probelor prezentate, Colegiul penal conchide că instanţa de fond a emis o hotărâre legală şi întemeiată, care este bazată pe probele prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei judiciare, la care nu au fost aduse obiecții motivate, care în cumul dovedesc vina lui Oprea Emil în faptele stabilite potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție.

Reieşind din cele stabilite, Colegiul penal consideră că recursul depus este declarativ şi care indică faptele conform viziunii proprii a recurentului, iar careva argumente întemeiate care ar servi drept temei pentru casarea deciziei atacate recurentul nu invocă, motiv pentru care recursul se respinge ca nefondat.

Instanţa de recurs consideră că nu pot fi luate în consideraţie afirmaţiile invocate de avocat în recurs că cu hotărârea instanței de fond recurentul nu este de acord, pe motiv că judecata a avut loc fără participarea agentului constatator şi a contravenientului, participarea acestuia fiind obligatorie potrivit legii, iar pedeapsa aplicată a fost greşit individualizată, că Oprea Emil nu a fost citat în mod legal.

În sensul dat, faptul că se invocă că Oprea Emil nu a fost citat legal, nu poate fi reținut, dat fiind faptul că potrivit notei informative a grefierei Lungu Mariana, anexată la materialele cauzei, contravenientului Oprea Emil i-a fost comunicat despre faptul amânării ședinței de judecată din 25.03.2024 pentru data de 08.05.2024 orele 14.00, astfel contravenientul Oprea Emil a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată, totodată ultimul nu s-a prezentat în

instanța de judecată și nu a comunicat motivele neprezentării, fapte ce rezultă din materialele prezentate pentru verificare, astfel că Oprea Emil a cunoscut despre ședința judiciară, însă ultimul s-a eschivat de la participare la ședința judiciară, motiv pentru care afirmațiile expuse de apărare se consideră nefondate, nefiind constatat că Oprea Emil a fost îngrădit în careva mod.

Potrivit prevederilor art.455 al.(2) Cod contravenţional al Republicii Moldova, prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.

La fel, agentul constatator a fost citat legal pentru examinarea cauzei, fapt ce rezultă din materialele prezentate pentru verificare, iar faptul neprezentării ultimului la ședința judiciară nu împiedică judecarea cauzei, potrivit prevederilor art.455 al.2 Cod Contravențional RM.

În corespundere cu art.455 alin.(5) Codul contravenţional al Republicii Moldova, participarea contravenientului la examinarea cauzei în care se solicită aplicarea sancţiunii arestului contravenţional este obligatorie, cu excepţia cazurilor în care acesta se eschivează cu rea-voinţă de la prezentarea în şedinţă de judecată, pentru a avea posibilitatea de a-şi exercita dreptul să ia cunoştinţă de materialele prezentate şi să participe la examinarea lor, cu înaintarea cererilor, inclusiv de recuzare, acordând explicaţii şi prezentând probe.

Se resping și afirmațiile invocate în recurs, că recurentul consideră că prin hotărârea dată, instanţa a aplicat o pedeapsă care nu a fost individualizată corect în raport cu circumstanţele cauzei, că consideră că pe caz nu au fost administrate probe care să determine necesitatea aplicării sancţiunii arestului contravenţional, deoarece anume că s-a constatat că Oprea Emil nu este la prima abatere, fiind pedepsit contravențional pentru diferite fapte contravenționale la pedeapsa amenzii, multe dintre care nu sunt achitate.

Anume că pe caz nu au fost stabilite careva circumstanţe care ar da temei pentru aplicarea unei alte pedepse decât cea aplicată de instanța de fond pentru contravenția comisă de către Oprea Emil, totodată invocarea declarativă a afirmațiilor expuse în recurs nu constituie temei de casare a hotărârii instanței de fond în circumstanțele stabilite pe caz.

Se resping și afirmațiile invocate în recurs cu referire la prevederile legislației naționale și practica CEDO, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, nefiind stabilită derogare de la prevederile menționate.

La părerea Colegiului penal, soluţia instanţei de fond este una justă şi temei de casare a hotărârii nu s-au stabilit, nefiind constatate piedici în prezentarea probelor în instanța de fond.

Colegiul penal consideră că instanţa de fond s-a expus argumentat asupra cauzei contravenționale, motivare pe care instanţa de recurs o acceptă şi pentru a evita repetare inutilă o însușește, fapt ce este în corespundere cu jurisprudenţa CEDO, care în pct.37 a 14 hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Se respinge și solicitarea recurentului privind casarea hotărârii instanței de fond, cu dipunerea remiterii cauzei la rejudecare, fiind nefondată, totodată temei de casare a hotărârii instanței de fond și remiterea cauzei la rejudecare nu s-a stabilit, fiind confirmată vinovăția lui

Oprea Emil în comiterea contravenției prevăzută de art.318/1 Cod Contravențional al RM, astfel că recursul se respinge ca nefondat.

În temeiul art.473 al.1 p.1 lit.c Cod Contravențional al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Ciumaș Oleg în interesele lui Oprea Emil împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18.06.2024 în cauza contravenţională în privința lui Oprea Emil în baza art.318/1 Cod Contravențional al RM, hotărâre care se menţine fără modificări.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Rotaru Ala

Judecător Burdeniuc Ruslana

Judecător Pușca Dumitru